

Rapport

Datum: 25 september 2006
Rapportnummer: 2006/323

Klacht

Verzoeker klaagt over een brief die het regionale politiekorps Limburg Zuid hem op 16 mei 2004 heeft gezonden en waarin verzoeker werd aangesproken op vermeend lastig vallen van zijn broer.

Verzoeker klaagt er met name over dat de politie:

de brief niet heeft gezonden aan verzoekers adres, maar heeft gestuurd aan het adres van zijn moeder;

hem geen schriftelijke verontschuldiging heeft aangeboden voor de in de brief geuite beschuldiging van stalking;

de inhoud van de brief niet schriftelijk heeft gerectificeerd.

Beoordeling

Algemeen

1.1. Op 16 mei 2004 zond politieambtenaar X van het regionale politiekorps Limburg Zuid de volgende brief aan verzoeker:

"Ik verneem van uw broer A., wonende te Schinnen, dat u hem "lastig valt" middels telefoontjes, waar uw broer niet van gediend is.

Ik begrijp tevens dat u hem blijft bellen, ondanks zijn mededelingen dat hij geen telefoontjes van u meer wenst.

Dit soort gedrag, "het hinderlijk blijven volgen van een persoon tegen zijn wil", is in Nederland verboden en valt onder het "stalkingsverbod". Dit verbod moet erg ruim worden uitgelegd en daar valt het aanhoudend telefoneren ook onder.

Ik verzoek U dan ook dringend hiermede te stoppen, want anders zou dit kunnen leiden tot een strafrechtelijk optreden onzerzijds.

Mocht u naar aanleiding van deze brief nog vragen hebben dan ben ik bereikbaar onder het in de kop vermelde telefoonnummer."

1.2. De brief was in naam geadresseerd aan verzoeker, en gezonden aan het adres van zijn moeder in Amstelveen. Nadat zijn moeder verzoeker in kennis had gesteld van de ontvangst van de brief, had verzoeker haar telefonisch verzocht de brief te openen en de inhoud van de brief aan hem voor te lezen.

2. In een brief van 28 mei 2004 wendde verzoeker(s raadsman) zich met een klacht tot de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid. In de aanhef van deze klachtbrief stond, dat de raadsman zich namens zijn cliënt, ingeschreven op het adres (...; het adres van verzoekers moeder) te Amstelveen, tot de korpsbeheerder wendde.

Hij klaagde er over dat de gewraakte brief überhaupt was geschreven, en ontkende in alle toonaarden dat verzoeker zich schuldig maakte aan de in de brief van de politieambtenaar genoemde stalking.

Hij vroeg in deze brief om rectificatie van de inhoud van de brief van 16 mei 2004.

3. In een brief van 7 juli 2004 liet verzoekers raadsman aan de politie weten dat verzoeker, in verband met diens verblijf in Groot-Brittannië, niet zou ingaan op de uitnodiging voor een gesprek over zijn klacht, die hij inmiddels had ontvangen van de politie.

Voorts tekende hij aan dat verzoeker slechts wilde afzien van een voortzetting van de klachtprocedure wanneer de politie de inhoud van de brief schriftelijk zou rectificeren en excuus zou aanbieden voor de in de brief geuite beschuldigingen.

4. In een afhandelingsbrief van 20 juli 2004 liet de politie Limburg Zuid verzoekers raadsman weten dat de brief van politieambtenaar X moest worden beschouwd als een brief om verzoeker te informeren omtrent de beweringen die zijn broer bij de politie kenbaar had gemaakt en als een uitnodiging aan verzoeker tot een persoonlijk weerwoord.

Ook stond letterlijk in deze brief, dat de door politieambtenaar X verstuurd brief nooit de bedoeling had gehad om verzoeker te beledigen, c.q. aan te merken als verdachte van een strafbaar feit. In de in de registratie van de politie ingevoerde gegevens stond verzoeker ook niet als "verdachte" maar als "betrokkene" vermeld.

5.1. Aangezien verzoeker niet akkoord ging met deze (informele) afhandeling, werd de klacht voorgelegd aan de klachtencommissie politieoptreden Limburg Zuid. Deze bracht op 14 maart 2005 advies uit aan de korpsbeheerder. In dit advies is onder meer het volgende gesteld:

"5. Overweging door de commissie

Ad a. onheuse bejegening/onterechte beschuldiging van het plegen van een strafbaar feit.

De commissie oordeelt dat het bij het richten van brieven aan burgers belangrijk is dat de tekst daarvan de bedoeling van de schrijver weergeeft. Zeker als het gaat om een officieel overheidsschrijven.

De in de onderhavige brief aan klager voorkomende zinsnede "ik verzoek u dan ook dringend hiermede te stoppen, want anders zou dit kunnen leiden tot een strafrechtelijk

optreden onzerzijds" kan moeilijk anders worden gelezen dan als een beschuldiging dat klager zich schuldig maakt aan stalking. De commissie wil wel aannemen dat de verbalisant dit niet zo heeft bedoeld en de zin ongelukkig heeft geformuleerd naar dat is in dit geval niet relevant nu klager die zinsnede anders heeft mogen en kunnen begrijpen.

Gezien het vorenstaande acht de commissie het politieoptreden ter zake het onderhavige klachtaspect **niet behoorlijk**.

Ad b. onzorgvuldige verzending van de brief.

Klager heeft geen begrip voor het gegeven dat de verbalisant de brief naar de moeder van klager had gestuurd en niet naar klagers woonadres in Engeland.

De commissie stelt vast dat de onderhavige brief in naam was gericht aan klager en naar de moeder van klager was gestuurd. Naar het oordeel van de commissie had de aan klager gerichte brief naar klager kunnen worden doorgestuurd.

Gezien het voorgaande gaat het de commissie te ver om de verzending van de brief als onzorgvuldig te kwalificeren en zij acht het politieoptreden terzake het onderhavige klachtaspect **niet onbehoorlijk**."

5.2. De beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid liet verzoeker, onder verwijzing naar het bij zijn brief gevoegde advies, op 21 maart 2005 weten dat hij de overwegingen van de commissie overnam. Hij liet tevens weten dat hij de korpschef van zijn besluit in kennis had gesteld en hem had gevraagd politieambtenaar X aan te spreken op zijn optreden.

6. Op 2 september 2005 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman met zijn klacht.

I. Ten aanzien van de adressering van de brief

Bevindingen

1. Verzoeker acht het onjuist dat politieambtenaar X de brief van 16 mei 2004 heeft gezonden naar het adres van zijn moeder en niet naar het adres van verzoeker in Groot-Brittannië. Verzoeker stelt dat hij al jarenlang in Groot-Brittannië woonachtig is en acht het onjuist dat de politieambtenaar geen enkel onderzoek heeft verricht naar het (correcte) adres van verzoeker. Volgens verzoeker beschikte X over zijn volledige telefoonnummer en adres in Groot-Brittannië.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid verwees ten aanzien van dit deel van de klacht naar zijn besluit van 21 maart 2005 (zie Algemeen, onder 5.2.; N.o.).

3. Politieambtenaar X liet in reactie op de klacht weten dat verzoekers broer hem de adresgegevens had verstrekt. Volgens verzoekers broer woonde verzoeker bij hun gezamenlijke moeder in Amstelveen en verbleef verzoeker geregeld bij een vriend in Groot-Brittannië, van wiens adres hij niet de juiste gegevens wist.

Om te voorkomen dat er teveel tijd zou worden gestoken in het afwachten van de gegevens van een "KPN-vangprocedure", besloot X de brief te richten aan verzoeker, op het hem bekende adres van diens moeder in Nederland.

Beoordeling

4. Behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen heeft een ieder recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.

Dit recht op privacy brengt mee dat een bestuursorgaan vertrouwelijke gegevens over een burger niet zonder diens toestemming aan derden beschikbaar mag stellen, indien er onvoldoende garanties zijn voor adequate bescherming van de verstrekte gegevens.

5. De Nationale ombudsman kan verzoeker niet volgen in zijn klacht dat politieambtenaar X onjuist heeft gehandeld door de brief niet te zenden aan verzoekers adres in Groot-Brittannië, maar aan het adres van zijn moeder. Zoals in een brief van 28 mei 2004 van verzoekers raadsman aan de korpsbeheerder (zie Algemeen, onder 2.).

staat vermeld, stond verzoeker ingeschreven op het adres van zijn moeder te Amstelveen, zodat dat adres als het zijne kon worden beschouwd. Voorts had verzoeker zijn moeder telefonisch verzocht om de brief te openen en de inhoud van de brief aan hem voor te lezen. Wanneer verzoeker niet zou hebben gewild dat zijn moeder werd geïnformeerd over de inhoud van de brief, zou hij ervoor hebben kunnen kiezen om zijn moeder te vragen de brief ongeopend door te sturen naar zijn adres in Groot-Brittannië.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van de schriftelijke verontschuldiging

Bevindingen

1. Verzoeker is van mening dat de brief van de politieambtenaar te stellig is geformuleerd en vindt dat deze brief suggereert dat sprake is van "stalking", hetgeen vooraf niet is geverifieerd en ook overigens niet is bewezen. Verzoeker geeft aan dat de inhoud van de brief van 16 mei 2004 uitsluitend is gebaseerd op ongefundeerde uitlatingen van de kant van zijn broer A. Verzoeker is dan ook van mening dat een schriftelijke verontschuldiging gepast is.

Weliswaar had de betrokken politieambtenaar spijt betuigd tegenover verzoekers raadsman, maar dit was niet schriftelijk gebeurd en overigens ook niet aan verzoeker persoonlijk.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid wees erop dat de betrokken politieambtenaar na afloop van de behandeling van de klachtencommissie al persoonlijk excuses had aangeboden aan de raadsman van verzoeker. Hij was dan ook van mening dat er voldoende aandacht aan dit klachtaspect was gegeven en het ging hem te ver om de betrokken ambtenaar een schriftelijke verontschuldiging aan te laten bieden. Dat zou dan ook niet geschieden, aldus de korpsbeheerder.

3. Politieambtenaar X tekende aan dat hij zeker bereid zou zijn om een excuusbrief op te stellen indien zijn leidinggevenden hem daartoe een verzoek of opdracht zouden geven.

Na afloop van de behandeling van de klachtencommissie had X een gesprek met - alleen - de raadsman van verzoeker gevoerd, bij welke gelegenheid X hem persoonlijk had meegedeeld dat hij het vervelend en spijtig vond dat alles zo was gelopen.

Beoordeling

4. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit omvat onder meer dat, indien een bestuursorgaan niet behoorlijk heeft gehandeld, het daarvoor zijn excuses dient te maken.

5. Weliswaar heeft de betrokken politieambtenaar in dit specifieke geval spijt betuigd over de gang van zaken, maar dit is niet tegenover verzoeker persoonlijk gebeurd en evenmin schriftelijk, hoewel verzoeker te kennen heeft gegeven hierop prijs te stellen.

6. De Nationale ombudsman is van mening dat het aanbieden van een schriftelijke verontschuldiging in dit geval wel op zijn plaats zou zijn en ziet dan ook reden tot het doen van een aanbeveling.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk, wegens strijd met het vereiste van correcte bejegening.

III. Ten aanzien van de schriftelijke rectificatie

Bevindingen

1. Verzoeker is van mening dat een schriftelijke rectificatie van de zijde van de politie van het gewraakte bericht relevant en proportioneel zou zijn.

2. De korpsbeheerder liet weten dat de klachtencommissie op 14 maart 2005 de inhoud van de brief van de politieambtenaar op het onderdeel van de beschuldiging als onbehoorlijk had aangemerkt en dat hij zich in zijn brief van 21 maart 2005 daaraan had geconformeerd. Nu voor alle partijen duidelijk was geworden dat de politieambtenaar een andere bedoeling had dan uit de strekking van de brief naar voren kwam, leek de korpsbeheerder een (schriftelijke) rectificatie van de brief niet meer relevant. Dat zou dan ook niet meer geschieden, aldus de korpsbeheerder.

Beoordeling

3. Nu de korpsbeheerder zich in zijn brief van 21 maart 2005 heeft geconformeerd aan het oordeel van de klachtencommissie dat de inhoud van de brief van politieambtenaar X op het onderdeel van de beschuldiging als onbehoorlijk moest worden aangemerkt, kan dit feitelijk worden beschouwd als een schriftelijke rectificatie van de brief van 16 mei 2004.

Verzoekers klacht op dit punt mist dan ook feitelijke grondslag.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Limburg Zuid, is gegrond ten aanzien van:

het niet aanbieden van een schriftelijke verontschuldiging, wegens strijd met het vereiste van correcte bejegening.

niet gegrond ten aanzien van:

het zenden van de brief aan het adres van verzoekers moeder;

het niet schriftelijk rectificeren.

AANBEVELING

De beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid wordt in overweging gegeven om verzoeker in schriftelijke vorm excuus aan te bieden voor de inhoud van de brief van 16 mei 2004.

Onderzoek

Op 6 september 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. uit het Verenigd Koninkrijk, ingediend door de heer mr. L.H.R. Smit, advocaat te Amstelveen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Limburg

Zuid. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken politieambtenaar X de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Maastricht over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De betrokken politieambtenaar deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een aantal punten te wijzigen en aan te vullen. De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 2 september 2005.

Klachtdossier van het regionale politiekorps Limburg Zuid opgemaakt naar aanleiding van de klacht die verzoeker had ingediend bij de politie.

Standpunt van betrokken politieambtenaar X van 15 november 2005.

Standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid van 9 december 2005.

Reactie van verzoeker op de standpunten van de betrokken ambtenaar en de korpsbeheerder van 31 januari 2006.

Reactie van de betrokken politieambtenaar van 7 maart 2006.

Reactie van de beheerder van het regionale politiekorps Limburg Zuid van 15 maart 2006.

Nadere reactie van verzoeker van 5 april 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.